Legea artei cuprinsă în orizontul larg al științei

On Iulie 31, 2018

Descătușează-ți latura artistică și dă frâu liber imaginației, croindu-ți o existență care se pierde în nelimitatul unui moment din care poate răsări oricând o mare revelație.

Singura formă de rezistență a omului pe termen lung este capacitatea de creație, o pendulare între mai multe culori complementare care privită din perspectiva apartenenței la conduita artistică a unui pictor aduce mai mult cu maniera unică de a regândi limitele unei lumi simbolice. Ea atinge bolta absolutului prin intermediul cuvintelor și respirațiilor sufletului, existând astfel pericolul confundării universal-valabilul cu universal-cunoscutul.

Nu voi înțelege niciodată noțiunea de predestinare a comorilor universului decât prin plasma vie a cuvintelor care cuprinde și exprimă un "înafară" dinspre interiorul ființei. Cine încearcă să se raporteze la mine, așa cum procedează pictorii când își aleg modelele de inspirație, printr-un soi de echivalare a valorii, va trebui mai întâi să înlocuiască cunoașterea intelectuală cu trăirea intensă rezervată apropierii de tainele sfinte.

Fiind în posesia unei cunoașteri pe care nimeni n-o poate pătrunde doar cu mintea, ci prin mecanismul de acțiune al unei pasiuni venită din partea unui îndrăgostit de frumos, ca trăitor personal al scenelor captate "in a stylized neverending story" dintre opera de artă și acea parte a vieții trăită cu ochii deschiși, îmi spuneam că nu aveam să mai ies vreodată din capcana aspirațiilor cele mai avântate. Şi n-am ieșit.

Fără îndoială, am învățat foarte multe de la impresioniști nu doar sub raport vizual al aplicării principiilor producătoare de efecte de ecleraj, ci mai sub forma unui intelectualism al vederii lărgite asupra universului ce poate fi cuprins numai prin mijloacele Marii Ştiințe, suișuri și coborâșuri ale unei suite de concepții vizionare care fecundează sub ideea de *Living Art* . Exprimarea folosită pentru a atinge corzile sensibile ale corazonului, tainica ei vibrație, introduce valoarea absolută de a vedea dincolo de iluzie, prin puterea rațiunii de a elibera conceptul "reflection" de limitările inevitabile ale unei experiențe de viață inepuizabile.

Înaintea mea, pictori precum Rembrandt, Delacroix, sau scriitori precum Hugo sau Dumas, s-au raportat la dimensiunile artei privită ca act de comunicare a unei cunoașteri izvorâtă din experiența personală cu prilejul utilizării anumitor ipostaze ale spiritului, prin reunificarea cu MATERIA PRIMA, simbolizând credința în Dumnezeu și în forțele vii ale creației.

Leadership: Poți maximiza valoarea de unicat pe care ți-o acorzi din poziția unui participant activ la elaborarea unei arte inegalabile care promovează trăirea intensă rezervată apropierii de tainele de nepătruns ale experienței vieții?

Arta subtilă a înțelegerii celor sfinte este acea ramură a științei care se ocupă de identificarea, localizarea, definirea și cunoașterea traiectoriei numită "vibrație", puritate expresivă, cu care este impregnată experiența vieții. Iar a te juca cu știința este similar cu a construi propriul oraș din piese lego. Deci, încă de mic trebuie să-ți formezi gândirea inginerului înzestrat cu duhul moralității, al bunului simț, al gustului pentru frumos și al respectului față de natură.

Apoi totul e atât de ușor și antrenant în același timp, să îmbraci dialogul viu al culorilor primare cu fervoarea pasională a conflictelor existenței reale, să investești prin contemplare orice obiect cu acea calitate durabilă a conjuncturilor cosmice. Dar atât de ușor ! Şi cu toate

astea, doar o mână mică de oameni reușesc treaba asta.

Ştiința îți răspunde fix după cum vrei tu, ca raporturi de forțe simbolice, de elanuri și calități emoționale. Indiferent cum aranjezi piesele, în ce ordine dorești, chiar și în somn, în mijlocul viselor, dacă ești inginer iese întotdeauna ceva frumos la lumină. Iar dacă ai în suflet o aripă de înger poți să conferi o aură poetică întregii tale creații.

Dacă vezi pe trotuar o biată frunză desprinsă din copac și nu știi să faci din ea un concept nou de locuință, atunci nu te poți numi inginer. Un inginer reușește să proiecteze întotdeauna și la nesfârșit, din orice nimic o adevărată capodoperă. Dar numai pictorul îi dă puțină viață când experimentează atingerea nemărginirii, iluminării, prin acea forță de sugestie plină de afecțiune, de compasiune, de puritate.

Să ordoni științei să se supună voinței tale, ca și când ai fi tu stăpânul ei, cel care îi dă viață, iată măreția lui Diderot. Să sprijini baza sensibilă a construcției picturale pe un joc al interacțiunilor dintre stări emoționale și situații de viață atipice, iată sensibilitatea de a fi autentic care îl distinge pe Tiziano Vecellio.

Leadership: Îți actualizezi în permanență demersul artistic analizând realitățile lumii contemporane prin mijlocirea unui parcurs vizual ce ia în considerație trecutul și se proiectează în viitor?

Ştiința și arta au ca element comun corespondența plină de tâlc parcursă printr-o aparentă asemănare, de la scrierile lui Diderot până la celebrele lucrări ale lui Fulcanelli, în zig-zag-urile unei literaturi care cunoaște oscilații sau exagerări prin intermediul artei ca instrument de investigare a realității. Ele dezvăluie o gândire axată pe logos, pe existența unor posibilități nelimitate de analogie, unde intervenția lui Dumnezeu pare trebuincioasă atunci când trebuie întreprinsă consolidarea adevărului izvorât din diversitatea unei lumi pline de senzații și aparențe.

Prin mijlocirea unui parcurs vizual ce ia în considerație trecutul și se proiectează în viitor se realizează apropierea de o nouă dimensiune de percepție a esteticului și a profunzimii raportate la spiritul epocii, prin îmbinarea noului cu vechiul într-o manieră elegantă și de bun gust.

Victor Hugo, maestrul patimilor care lega omul de prezența duhului lui Dumnezeu, își încheia socoteala cu simțul datoriei morale chiar în ultima păgină din romanul Mizerabilii: *"Fac și eu ce pot, sufăr de suferința universală și încerc s-o ușurez. N-am decat puterile șubrede ale unui om și strig tuturor: Ajutați-mă ! "*

Titanii scriu istorie atunci când meditează, dar își recunosc neputința deprimantă care își așteaptă reînsufletirea într-un acompaniament cu un partener puternic. Uneori se întâmplă să nu știu prea multe despre expresia diferitelor stări sufletești care caracterizează modelele mele de inspirație, la fel cum se întâmplă cu o carte înainte să mă apuc să o citesc, la o anumită distanță de cuceririle unor noi termeni de înaltă expresivitate. Dar e mai bine așa, decât să strig mereu după ajutor.

Şi mă surprinde să îmi dau seama că viziunea în termenii unui dialog al culorilor nu e deloc ceea ce mi-am imaginat la o primă vedere, de unde și plămada unei neașteptate coerențe și lucidități demne de invidiat. Totodată, sunt conștient că partea mea de poveste urmează să fie pusă sub impresia unei prezențe excesive de simboluri cu conținut ocult, dar trebuie să-mi asum apartenența la un demers artistic care poate schimba pentru totdeauna percepția despre puterea de transformare a materiei după modelul de evoluție al universului.

În artă, sincronizarea dintre exprimare și expresie se efectuează prin constatarea pe care o faci în legătură cu ceea ce simți, admis exclusiv ca pe un fel de bibliotecă ambulantă, în acele momente de creație parcurse prin credință, într-o relație specială între Viață și Univers.

Legea artei cuprinsă în orizontul larg al științei s-ar putea formula astfel: reglează-ți viziunea în funcție de mărturisirile pe care le conține viața ta, în termenii unui armistițiu semnat cu destinul al cărui scenariu este scris cu materia și energiile universului.

Source: https://neculaifantanaru.com/legea-artei-cuprinsa-in-orizontul-larg-al-stiintei.html